

Uddannet illustratør fra Designskolen Kolding 2005.
Arbejder fra værkstedet Linked Ink samt fra eget værksted i
Silkeborg med maleri, illustration, udsmykning og undervisning.

Man siger, at ethvert billede, tegning eller maleri, starter med et indgreb. Den rene hvide flade forstyrres, og intet er det samme som før.

Hvis dette er rigtigt, er det et stort indgreb, Sidsel Brix gør. I hvert fald er alle hendes billeder kendetegnet af én stor dramatisk form, der griber afgørende ind i handlingen. Hvis man ellers kan tale om handling i helt non-figurative værker.

Formen er stor, som regel mørk og altid mere eller mindre kantet, takket, forrevet og stikkende, som var der tale om et fuglenæb, en syl, tornene på en busk eller om en lyn, der pludselig flænger himlen. Denne dominerende figur mødes af en mindre tydelig form, der befinder sig et andet sted i kompositionen. Eller rettere, den prøver på det, for det er kun sjældent de to figurer direkte berører hinanden,

og hvis de gør, er det, fordi andre, mere runde og blide former fungerer som mellemmand. Disse felter af handling og konfrontation står i skarp kontrast til områder, hvor der ingenting foregår. Hvor der er pause, hvor lyse og lette farvetoner signalerer ro og stilhed midt i farvestormene. Som de blide passager af lyrisk musik, der følger efter voldsomme orkestrale udbrud eller, for nu at bruge et naturudtryk, som stilheden efter et skybrud.

Alt dette er naturligvis fortolkninger, som det er helt op til den enkelte beskuer at prøve af, men det er en kendsgerning, at Sidsel Brix' billeder er bygget op af skarpe modsætninger. Og det skulle være lige så klart, at disse modsætninger udgøres af en dynamisk dialog mellem på den ene side mørke farver og takkede

former, på den anden lyse farver og runde former. Styrkeforholdet mellem de to kan så variere fra billede til billede, ligesom formerne og farverne kan overlappes. Den indbyggede dramatik kan ingen imidlertid tage fra dem. Der er mere på spil end blot dekorative sætstykker eller meditative farveøvelser. Sidsel Brix viser os en form for urdrama, hvor stærke kræfter mødes, hvor verdener går under for i næste øjeblik at blive genfødt, og hvor aggressivitet bliver udfordret af harmonisk virkende elementer i en kamp, hvor snart den ene part, snart den anden synes at have overtaget.

Sidsel Brix' meget dynamiske og kontrastfyldte malerier smitter af på beskueren, som ikke kan andet end at digte videre på det drama, der foregår foran ens øjne. Og således i sidste ende medvirke til dets handling og forløb.

